

XII
217 b.

Det Kongelige Garnisonsbibliotek

000000232513

XII
217 b

REGLEMENT

FOR

FORPLEININGSVÆSENET

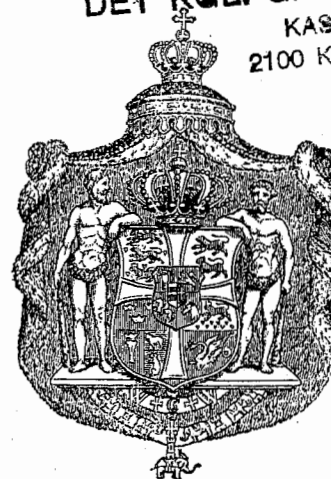

I

FELTEN.

DET KGL. GARNISONSBIBLIOTEK

KASTELLET 42
2100 KØBENHAVN Ø

KJØBENHAVN.

THIELES BOGTRYKKERI.

1863.

Dette »Reglement for Forpleiningsvæsenet
i Felten« approberes herved.

Krigsministeriet d. 30te Juli 1863.

Thestrup.

1. Hvo der har Ret til Forpleining og Fourage.

§ 1.

Til Forpleining efter nedenanførte Bestemmelser have alle de Personer Ret, som virkelig gjøre Tjeneste ved eller henhøre til den Deel af Armeen, som er sat paa Feltfod, saalænge dette Forhold varer. De derom opstaaende Spørgsmaal blive at afgjøre gjennem vedkommende Intendantur, efter den commanderende Generals Bestemmelse.

§ 2.

Ret til at faae Fourage udleveret ved Armeen for deres Heste have kun de af ovennævnte Personer, som enten ifølge de for Fredsfod gjeldende Bestemmelser ere reglementerede med Fouragerationer, eller som paa Grund af deres Stilling midlertidigen erholde tildeelt Militairretaten tilhørende Heste. Dog kan Ingen forlange mere end een reglementeret Ration udleveret for hver af de Heste, som han virkelig medfører i Felten, og ikke for flere, end det normerede Antal.

2. Hvad der tilkommer de Sunde.

a. Officerer.

§ 3.

Ligesom der i Fredstid ikke tilkommer Officerer og med dem i Classe staaende Personer nogen Naturalforpleining, saaledes bliver der i Felten kun tilstaaet dem saadan, naar de ligge i Leir, Bivouak, eller i saa snevre Cantonnements, at de, naar Naturalforpleining ikke uddeles, vanskelig ville kunne skaffe sig det Fornødne, og de da selv ønske at modtage saadan Forpleining. Den commanderende General afgjør hvergang, naar saadanne Forhold skulle ansees indtraadte.

§ 4.

Ingen af de i § 3 nævnte Personer er berettiget til at forlange sig udleveret fra Magasinerne mere end 1 Portion daglig, af samme Slags, som nedenfor bestemmes, og kan der for denne aldrig gives Erstatning i Penge.

§ 5.

Hos deres Qvarteerværter tilkommer der Officerer og med dem i Classe staaende Personer ikkun et varmt Middagsmaaltid paa Ankomstdagen til Qvartret, imod at de derfor erlægge en passende Godtgjørelse. Senere have de selv at sørge for

deres Bospising, imod at der af Værten uden Betaling anvises dem Kjøkkenleilighed og Kogeapparater til fri Benyttelse, samt Brændsel til Madkogning.

b. Underofficerer og Menige.

§ 6.

Af Underofficerernes og de Meniges Classer tildeles Enhver daglig 1 Brødportion og 1 Middagsportion. Brødet udleveres fra de militaire Magasiner, Middagsportionen enten sammestedsfra, eller den anvises hos Qvarteerværten.

§ 7.

Valget imellem sidstnævnte Forpleiningsmaader tilkommer i ethvert Tilfælde den Høistcommanderende ved Armeen, efter Overlæg med vedkommende Intendant.

§ 8.

I begge Tilfælde beregnes Middagsportionen til 12 Sk., og erholder Underofficeren eller Soldaten, saalænge der tildeles ham Forpleining som anført, ingen Bospisningspenge.

§ 9.

For Ordonnantser, Officeersoppassere og Hesteværtere, for de til Trainet Henhørende og Andre i lignende Stilling, som undertiden vanskeligere regelmæssigt kunne henvises til nogen af fornævnte

Forpleiningsmaader, tillades det, dog kun med vedkommende Intendants Samtykke, at beregne Brødportionen til de til enhver Tid reglementerede Brødpenge, og Middagsportionen til 12 Sk. daglig, og at udbetale dem disse Penge contant med Lønningen. Der kan da ikke tillige gives dem Anviisning paa at erholde Bespiisning hos nogen Qvarteervært.

A. Den ordinaire Forpleining.

a) Brødportionen.

§ 10.

Brødportionen uddeles med $1\frac{1}{2}$ Pd. blødt Rugbrød pr. Mand daglig. Naar Omstændighederne skulde gjøre det fornødent, kan istedet derfor gives 1 Pd. Hvedebiscuit.

b) Middagsportionen, naar den uddeles fra de militaire Magasiner.

§ 11.

Den sædvanlige Middagsportion, som udleveres fra de militaire Magasiner, skal bestaae i:

- enten: 65 Qv. ferskt Oxekjød,
- $\frac{3}{4}$ Pægl Byggryn,
- 3 Qv. Salt og
- $\frac{1}{2}$ Pægl Brændeviin,

- eller: $\frac{1}{2}$ Pd. saltet (eller røget) Flesk eller saltet Kjød,
- $\frac{2}{3}$ Pægl Kogeærter eller $\frac{1}{2}$ Pægl afskallede Ærter og
- $\frac{1}{2}$ Pægl Brændeviin,
- eller: 25 Qv. Riisgryn,
- $\frac{1}{2}$ Pd. Klipfisk,
- 6 Qv. Smør og
- $\frac{1}{2}$ Pægl Brændeviin.

Sædvanlig ville disse Portioner blive uddeelte saaledes, at der hver anden Dag gives ferskt Kjød, hver anden Dag saltet Flesk, saltet Kjød eller Klipfisk. Istedetfor Ærter kan til saltet Flesk ogsaa uddeles 25 Qv. Riisgryn.

§ 12.

Ingen er forpligtet til at modtage den reglementerede Brændeviinsportion med de øvrige Naturalier, men Enhver kan fordre sig den erstattet ved sin Afdeling med det til Værdien svarende Pengebeløb, der bestemmes af Intendanturen, eller istedet derfor udleveret fra Magasinerne $2\frac{1}{2}$ Qv. brændte Kaffeboenner og 3 Qv. Puddersukker.

§ 13.

Naar Omstændighederne skulde gjøre det fornødent, kunne ogsaa andre Gjenstande gives istedetfor de fornævnte, hvilket imidlertid hvergang vil blive bekjendtgjort fra den commanderende General.

§ 14.

Fornævnte Middagsportioner udleveres altid i raa Tilstand til ovennævnte Vægt og Maal, og bliver det Enhvers egen Sag at sørge for deres Tilberedning.

Forsaavidt imidlertid Soldaten, medens han faaer Naturalforpleining fra Magasinerne, er ind-quarteret hos en Vært, kan han hos denne fordre sig anvist Kjøkkenleilighed, samt Redskaber og Brændsel til at koge ved. I Bivouak, Leir eller i en indesluttet Fæstning kan derimod fordres udleveret Brændsel fra Magasinerne til dette Brug, saaledes at der for hver 100 Mand regnes daglig:

$\frac{3}{10}$ Favn Bøgebrænde eller $\frac{1}{3}$ mere af blødt Brænde, eller

1 Tønde Tørv.

Dog kunne disse Qvantiteter modificeres af den commanderende General, efter Intendantens Forestilling derom, med Hensyn til de locale Forhold og Brændematerialets Beskaffenhed.

c) Middagsportionen, naar den anvises hos Qvarteerværten.

§ 15.

Naar et Cantonnement belægges, bør det altid iagttages, at Requisitionerne paa Quartererne tillige indeholde Oplysning om, hvorvidt der skal tildeles de Indquarterede det reglementerede varme Middagsmaaltid daglig, og saafremt der under

samme Indquartering befales Forandring i den først bestemte Forpleiningsnorm, have vedkommende Militairautoriteter at drage Omsorg for, at Saadant, saa betids som muligt, bliver bragt til den civile Autoritets Kundskab, gjennem hvilken Quartererne afgives.

§ 16.

Ved Bedømmelsen af dette Maaltids Forvarlighed skal den ovenfor i § 11 anførte sædvanlige Naturalportion tjene som Maalestok, saaledes at Maaltidet, for at kunne ansees forvarligt og tilstrækkeligt, idetmindste maa erkjendes passende at kunne træde istedetfor Naturalportionen. I Tilfælde af Meningsforskjellighed herom imellem Qvarteerværten og den Indquarterede har dennes Compagnicommandeur at bedømme Sagen efter den forangivne Regel, og, forsaavidt han skjønner den Indquarteredes Klage grundet, igjennem Stedets Øvrighed eller Sognefogden at bevirke det Paaankede forandret, dog saaledes, at Adgang til en endelig Afgjørelse i Henhold til Forordn. af 9. Mai 1806 § 5 ikke afskjæres.

§ 17.

Har en Qvarteervært paa een Gang 6 Mand eller flere i Qvarteer, maa det være ham tilladt, hvis han ønsker det, at levere dem, til eet fælleds Maaltid, de ifølge § 11 til een og samme Naturalportion for hver hørende Bestanddele i utilberedt Tilstand, imod frit at give dem Red-

skaber og Leilighed, samt Brændsel til selv at tilberede Maaltidet.

§ 18.

Forsaavidt den Indquarterede af sin Vært erhoder videre Forpleining, end det ommeldte Maaltid Mad, er han pligtig til, efter Overenskomst, at betale, hvad han saaledes erhoder.

B. Extraordinair Forpleining.

§ 19.

Naar Armeen i længere Tid er udsat for saadanne Anstrengelser, at den commanderende General, efter derom at have confereret med vedkommende Intendant, finder det nødvendigt, kan han befale, at de i § 11 reglementerede Portioner for en Tid forøges med:

10 Qv. ferskt Oxekjød og

10 — saltet Flesk eller Kjød.

Dog skal han strax derom indsende en motiveret Indberetning til Krigsministeriet.

§ 20.

Hvor det er at befrygte, at Armeen eller Dele af samme enten kunne blive skilte fra de resp. Magasiner eller blive satte ud af Stand til at tilberede de raae Naturalier, kan den vedkommende Høistcommanderende, under hvem Magasinet sorterer, itide befale Udleveringen af een eller

flere Reserveportioner, bestaaende af pr. Mand dagligen:

1 Pd. Biscuit.

65 Qv. røget Flesk og

$\frac{1}{2}$ Pægl Brændeviin.

Enhver Officeer maa nøie paasee, at disse for Nødstilfælde bestemte Portioner, som da i Reglen bestandig skulle medføres af hver Mand, ikke fortæres uden den for Troppeafdelingen høistcommanderende Officeers udtrykkelige Ordre. Det bemærkes derhos som en Selvfølge, at da hver af disse Portioner træder for een Dag istedetfor den sædvanlige, maa vedkommende Troppeafdeling iagttage for samme Dag ikke at hæve nogen anden Portion, eller, hvis en saadan maatte være hævet, da at udsætte den næste Afhentning, indtil de ialt hævede Portioner kunne liquideres ved de forløbne Dage.

Skulde saa lang Tid hengaae inden den forudsatte Leilighed til at bruge de udleverede Qvanta indtræder, at det kan befrygtes, at de ville blive bedævede, skal den vedkommende Commandeur befale deres Fortæring og derom gjøre Indberetning til Intendanturen. I Magasinerne ville de ikke blive tagne tilbage.

§ 21.

Den ved Armeecorpset, eller ved en Division, forsaavidt denne er selvstændig, commanderende General er berettiget til, naar Tropperne enten have været eller kunne forventes at ville blive

udsatte for usædvanlig Anstrængelse, at befale uddeelt en Extraportion, uden nogen Afkortning i hvad der er tilstaaet som sædvanlig Forpleining, bestaaende af:

$\frac{1}{2}$ Pd. røget Flesk og

$\frac{1}{4}$ Pægl Brændeviin.

Ordren herom vil hvergang blive optagen i Dagsbefalingen.

Ligeledes kan, naar Omstændighederne maatte gjøre det fornødent, uden Afkortning i den ordinaire Middagsportion uddeles Øl, Eddike o. desl., hvorom den commanderende General da hvergang vil bekjendtgjøre det Fornødne.

C. Leirstraa og Brændsel til Vagtild og Varme.

§ 22.

Naar Armeen eller Dele af samme ligge i Leir, Bivouak eller i en indesluttet Fæstning, bliver i Maanederne fra Mai til September fra Magasinerne at udlevere:

for hver Officeer

20 Pd. Leirstraa,

for hver Underofficeer og Menig

12 Pd. Leirstraa,

og bliver til dette første Leie at levere en Opfriskning hver 5te Dag af andre 4 Pd. Straa. I

den øvrige Tid af Aaret, fra October til April, gives:

for hver Officeer

24 Pd. Leirstraa,

for hver Underofficeer og Menig

16 Pd. Leirstraa

hver 12te Dag, og 4 Pd. til Opfriskning hver 4de Dag. Naar imidlertid Afdelinger omflyttes og 8 Dage ere hengaaede siden første Udlevering, er den Afdeling, som indtager første Modtagers Plads, berettiget til at forlange sig aldeles friskt Leirstraa udleveret.

Forsaaavdt Leirsække eller Madratsuvar uddeles, udleveres 32 Pd. Straa pr. Sæk, som hveranden Maaned kan forlanges erstattet med et tilsvarende Quantum.

§ 23.

Foruden det foran i § 14 omhandlede Quantum Brændsel til Madkogning bliver under samme Forhold, som i foregaaende § ere nævnte, i Maanederne fra October til April, begge incl., at udlevere til Vagtild og Varme for hver 50 à 100 Mand pr. Dag og Nat:

$\frac{1}{8}$ Favn Bøgebrænde eller $\frac{1}{3}$ mere af blødt Brænde, eller

2 $\frac{1}{2}$ Tønde Tørv,

hvilket Quantum dog i December, Januar og Februar Maaneder, naar Veirliget maatte gjøre det fornødent, kan forøges indtil det Dobbelte.

I Maanederne Mai til September kan, naar fugtigt eller koldt Veir maatte gjøre det fornødent, udleveres indtil det Halve af fornævnte Qvanta.

Under de nævnte Forhold beregnes for hver af Stabsofficererne, eller med dem i Classe Staaende, Brændsel som for 10 Mand, for de øvrige Officerer som for 5 Mand.

De her anførte Qvantiteter kunne forøvrigt modificeres af den commanderende General efter Intendantens Forestilling derom, med Hensyn til de locale Forhold og Brændselsmaterialets Beskaffenhed.

§ 24.

Ligeledes kan, naar Omstændighederne maatte gjøre det fornødent, og navnlig i en indesluttet Fæstning, uddeles Lys og andre Fornødenheder, hvorom imidlertid den commanderende General hvergang vil bekjendtgjøre det Fornødne.

3. Hvad der tilkommer de Syge.

a. Officerer.

§ 25.

Officerer og de med dem i Classe staaende Personer erholde ved deres Afdeling eller paa Lazarethet fri Cuur og Medicin, men bekoste selv deres Forpleining.

b. Underofficerer og Menige.

§ 26.

De til Underclasserne hørende Individuer erholde ligeledes altid fri Cuur og Medicin i Felten, men for deres Forpleining, Beklædning m. v. paa Lazaretherne have samtlige Underofficerer og med dem i Classe Staaende at betale 16 Sk. daglig (hvori dog afgaaer Bespiisningstillægget, forsaavidt det ikke er udbetalt, med 12 Sk.). Undercorporaler og Menige udgaae, naar de indlægges paa et Lazareth, af Lønning og Forpleining ved deres Troppeafdeling, hvorimod der paa Lazarethet vil blive givet dem fri Forpleining og resp $6\frac{2}{3}$ Sk. og $3\frac{1}{2}$ Sk. daglig til Smaaafnødenheder. Saalænge de Syge henligge i et Lazareth af 1ste Linie, vedblive de at beregnes med det reglementerede Undermunderingsgebyhr, som af Lazarethforvalteren udbetales dem og noteres i deres Skyldbog (cfr. Reglement for Munderingsvæsenet ved Armeen paa Feltfod § 20).

§ 27.

Forpleining paa Lazaretherne tildeles Enhver efter en af de Normer, som ere foreskrevne i Bilag A. Lazarethets Overlæge har at bestemme, efter hvilken af disse Normer enhver Syg skal forpleies, og er derhos berettiget til at foreskrive Extraartikler af det normerede Antal for dem, der maatte trænge dertil.

4. Fouragerationerne.

§ 28.

Den almindelige Ration, der tildeles enhver Hest i Felten, skal bestaae af:

$\frac{9}{16}$ Skp. Havre,
5 Pd. Hø og
8 Pd. Halm.

§ 29.

Naar særdeles Anstrengelser, saasom vedvarende Forposttjeneste, forcerede Marcher eller deslige, gjøre det fornødent, er den commanderende General, efter derom at have hørt vedkommende Intendant, berettiget til at forhøje den sædvanlige Ration, enten for samtlige Heste ved Armeen eller for enkelte Afdelinger, med:

$\frac{1}{16}$ Skp. Havre.

§ 30.

Under samme Omstændigheder, som foran i § 20 ere betegnede, kan den commanderende General ligeledes befale Uddelingen itide af en Reserve-Ration, bestaaende af:

$\frac{1}{16}$ Skp. Havre og
5 Pd. Hø,

med Hensyn til hvilken bliver at iagttage, hvad endvidere i § 20 er befalet angaaende Reserve-Portionerne.

§ 31.

Naar enten Hø eller Halm ikke kan tilveiebringes i tilstrækkelig Mængde eller Godhed, kan der istedetfor $2\frac{1}{2}$ Pd. Hø eller 4 Pd. Halm gives $\frac{1}{16}$ Skp. Havre mere.

5. Om Felt-Marketentere.

§ 32.

For at lette Mandskabet Tilveiebringelsen af de Fornødenheder, som ikke leveres af Krigsbestyrelsen, bemyndiges Afdelingerne paa Feltfod, og naar Omstændighederne formenes at gjøre det nødvendigt ogsaa paa Cantonnementsfod, til at antage Marketentere, 2 pr. Regiment eller Bataillon, 1 pr. Batterie eller detascheret Escadron eller Compagnie.

§ 33.

Marketenterne skulle til billige Priser, der efter Omstændighederne af vedkommende Afdelingscommandeur kunne fastsættes ved Taxt, holde Udsalg af skjænket Kaffe og Thee, Sukker, kogt eller stegt Kjød, Hvedebrød, Smør, Ost, Øl, Edike, Peber, Sennop, Salt og Tobak. Desuden skulle de være forsynede med Blaar, Sye-Apparater, Sæbe og Pudsetøi.

§ 34.

Hver Marketenter erholder 1 à 2 Fouragerationer, eftersom han holder een eller to Heste, og,

naar Naturalforpleining gives, 2 Portioner; desuden frit Qvarteer for sig og Medhjelp. Han staaer under militair Jurisdiction, og har iøvrigt i enhver Henseende at underkaste sig vedkommende Afdelingscommandeurs Befalinger og Gendarmerie-Commandeurens Control. Udsalg til Andre end Militaire er strengt forbudt.

6. Maaden, hvorpaa Naturalierne fordres.

§ 35.

De Præstationer, hvorpaa ifølge det Foregaaende Enhver efter de forskjellige Omstændigheder kan gjøre Krav, erholdes i Reglen kun ifølge en paa behørig Maade udstedt Requisition og derefter følgende Qvittering. Bemægtigelse paa egen Haand og Fourageringer ere i eget Land forbudne og ville drage Straf efter sig. I fjendtligt Land vil det hvergang af den commanderende General blive bekjendtgjort, paa hvilken Maade Armeens Fornødenheder ville blive præsterede, samt hvorvidt der vil være at udstede Qvitteringer for det Modtagne.

A. Requisitioner, udstedte til de oprettede militaire Magasiner.

§ 36.

Til at udstede Requisitioner paa Naturalier, som fra de oprettede militaire Magasiner skulle

udleveres til Tropperne, og ligeledes til at udstede Qvitteringer derfor, ere Batteri-, Escadrons- og Compagni-Commandeurerne, endvidere enhver Detachements-Commandeur, Commandant eller Adjutant i et Hovedqvarteer, naar han er regnskabsførende, samt de Regnskabsførende ved Ambulancer, Lazarether, Trainafdelinger m. v., endelig de enkelte Officerer eller lige med dem Staaende, som ikke henhøre under nogen sluttet Afdeling, berettigede.

Dog skulle de fra Escadronerne og Compagnierne indleverede Requisitioner ved Regimenterne og Bataillonerne af Intendanten sammendrages regiments- og bataillonsviis, og den saaledes samlede Requisition, i qvitteret Stand, undertegnet med Intendantens Navn og Charge, efterlades ved Magasinet.

§ 37.

Samme Requisition maa aldrig omfatte flere særskilte Afdelinger, eller tillige enkelte Personer, som ikke henhøre under den vedkommende Afdeling.

§ 38.

Til disse Requisitioner vil der til enhver Tid ved Magasinet, eller i alt Fald hos vedkommende Divisions-Intendantur, kunne erholdes de fornødne trykte Blanketter til Udfyldning, overensstemmende med Bilag B. a b og c.

§ 39.

For at en saaledes udfyldt Blanket skal kunne være gyldig som Requisition og Qvittering, maa ethvert til Udfyldelse bestemt Rum enten være udfyldt med Tal eller Bogstaver eller gjen-nemstrøget. For Rigtigheden af de i Requisitionen angivne Tal er Udstederen ansvarlig.

§ 40.

Naar Portioner eller Rationer ere udleverede efter rigtig opgjort Requisition for Styrken paa den Dag, paa hvilken Requisitionen skal udstedes, tages intet Hensyn til om Styrken senere hen i Proviantterminen maatte formindskes ved Afgang.

§ 41.

I Requisitionens Anmærkningsrubrik bliver altid at tilføie en Opgjørelse af, til hvormange Mand der er forlangt Brændeviin eller Kaffe og Sukker, eller til hvormange Mand der vil blive beregnet Pengegodtgjørelse derfor (cfr. § 12).

§ 42.

Naar extraordinair Forpleining reqvireres, maa det altid i Requisitionens Anmærkningsrubrik til-føies, efter hvilken Ordre den modtages, og at det er extraordinair Forpleining.

B. Requisitioner, udstedte til de lokale Civil-Autoriteter.

§ 43.

I Reglen skulle alle Requisitioner paa Fornødenheder til Armeen, som det er nødvendigt at foranstalte præsterede af Landets Indvaanere, udstedes gjennem vedkommende Corps- eller Divisions-Intendantur til de civile Autoriteter (Amtmænd, Districtsdeputerede, Magistrater, Kirchspiel- eller Sognefogder), altid til den høieste Civil-Autoritet paa Stedet.

§ 44.

Hvor imidlertid, paa Grund af Omstændig-hederne, Requisitionen ikke kan udstedes af In-tendanturen, blive ikkun Commandeurerne for de større tactiske Afdelinger, f. Ex. Regiment, Ba-taillon eller Batteri, samt for Detachementer, at ansee berettigede til at udstede saadanne Requi-sitioner og dertil hørende Qvitteringer. Naar det er muligt, skulle de imidlertid fortrinsviis om Tilfredsstillelsen af deres Fornødenheder henvende sig til de militaire Autoriteter eller Intendantur-betjente paa Stedet, og disse have da at søge det Fornødne tilveiebragt, i alt Fald ved derom at henvende sig til den civile Autoritet.

§ 45.

Saafremt en saadan Requisition ikke an-gaaer den Præstation, som ifølge det Foregaaende

(cfr. 2. A. c.) reglements­mæssigt kan affordres de civile Autoriteter, bliver strax derom af Requi­renten paa befalet Maade at gjøre Indberetning til vedkommende Intendantur.

§ 46.

Forlanger den civile Autoritet militair Hjelp til Inddrivelse af de befalede og udskevne Gjen­stande, eller melder, at det Forlangte ikke uden militair Hjelp vil kunne forventes præsteret, skal saadan afgives. De udsendte Commandoer led­sages da af en Intendanturbetjent, der har at henvende sig enten til Stedets Øvrighed eller, hvis en saadan ikke findes, til ansete Medlemmer af Communen, for at Leverancen kan skee til den bestemte Tid og med saa god Orden som muligt. Kun naar ogsaa Saadanne negte at medvirke til at Requisitionen i rette Tid kan fyldestgjøres, er det tilladt at undersøge Husene og at tage paa det første det bedste Sted, hvad der kan tjene til Tilveiebringelse af det Forlangte, men intet Andet. Den Høistcommanderende for Expeditionen har ligeledes at vaage over, at Alt tilgaaer med størst mulig Orden, men ikke at befatte sig med Ind­drivelsen uden paa Intendanturbetjentens Forlan­gende. Er ingen Saadan afgiven, overtager han tillige dennes Function. For hvad der medtages gives Qvittering, og det bringes til Indtægt i ved­kommende Magasin.

7. Om de Magasiner, hvorfra Afhentninger skulle skee.

§ 47.

For at Armeens Fornødenheder kunne til­fredsstilles saa hurtigt og godt som muligt, bliver der ved Armeen at oprette og fordele det for­nødne Antal Magasiner, som stadigt skulle følge dens Bevægelser.

§ 48.

I Reglen vil ved hver Brigade blive etableret et Magasin, og bliver det Brigadecommandeurens Pligt, saafremt ingen anden Bestemmelse derom er given fra Intendanturen, at sørge for, at dette strax ved Ankomsten til ethvert Cantonnement anlægges saaledes, at det saavidt muligt er sik­kret mod fjendtligt Overfald, men derhos saa be­qvemt for Afhentninger, at Troppeafdelingerne ikke have for lange Strækninger dertil at tilbage­lægge. Saasnart Magasinet er etableret efter Brigadecommandoens Ordre, bliver vedkommende Intendantur og, saafremt Hovedmagasinet er eta­bleret paa et andet Sted end denne, tillige dette, derom ufortøvet at underrette.

§ 49.

Det forbeholdes derhos Intendanturen at hen­vise Afdelinger udenfor selve Brigaden, og navn­lig af Artilleriet og Ingenieurcorpset, eller enkelte

Personer, til at afhente deres Naturalier fra Brigade-magasinerne.

8. Afhentninger fra de militaire Magasiner.

§ 50.

Enhver Tropeafdeling eller anden Vedkommende har til rette Tid selv at sørge for Afhentningen fra det anviste Magasin af hvad der tilkommer dem, saavel ordinairt som extraordinairt.

a. Tiden derfor.

§ 51.

I Reglen ville i Felten alle Portioner og Rationer blive at udlevere for 2 Dage ad Gangen, og blive de altid at afhente Dagen iforveien for de 2 følgende Dage.

§ 52.

Udleveringerne skulle begynde saasnart det bliver lyst, dog ikke før Kl. 6 Morgen, og skulle altid være tilendebagte saa tidligt, at det Afhentede kan føres til Afdelingen og der uddeles, før det bliver mørkt.

§ 53.

Enhver Afdeling er berettiget til at fordre sig expederet i Magasinet efter den Følgeorden, hvori den er ankommen dertil. Ankomme flere

Afdelinger samtidigt, saa expederes den først, som har længst Vei til sit Cantonnement.

Saasnart Udleveringen til en Afdeling er begyndt, har denne at fortsætte Modtagelsen saa hurtigt som Magasinforvalteren kan expedere, indtil Alt er modtaget.

b. Udlevering escadrons- og compagniviis.

§ 54.

Uagtet Requisitionerne fra Regimenterne og Bataillonerne skulle afgives samlede for hele Styrken (cfr. § 36), kunne de fordre Udleveringen fra Magasinerne escadrons- eller compagniviis. Saa fremt der imidlertid findes Uoverensstemmelse mellem Detailrequisitionerne og Hovedrequisitionen, skal Udleveringen skee efter den sidste.

c. Commando til Afhentning.

§ 55.

Hver Tropeafdeling skal lade møde ved sin Intendant eller en Regnskabsassistent, hvem der medgives et Commando til Hjelp, efter Afdelingscommandeurens nærmere Bestemmelse. Dette Commando skal til enhver Tid være saaledes disponibelt, at det under hvilket som helst Omstændighed kan give Møde ved Magasinet for at modtage de befalede Qvanta, hvilke det har at efterføre til næste Cantonnement, hvis Tropeafdelingen

imidlertid skulde have sat sig i Marche. De Afdelinger, der ikke ere forsynede med Intendant, maae selv besørge Afhentelsen ved dertil Commanderede.

d. Transportmidlerne og Requisiterne.

§ 56.

Føreren har at sørge for, at Commandoet medfører de fornødne Vogne til Afhentning, samt de nødvendige Requisiter til Varenes Modtagelse. Viser det sig under Expeditionen, at Modtagelsesrequisiterne mangle, er Forvalteren berettiget til ikke desto mindre at fortsætte og fuldføre denne, og at fordre det Udleverede bragt ud af Magasinet.

Maal og Vægt ville forefindes i Magasinerne.

§ 57.

Førerne skulle selv sørge for, at Vognene blive holdende saaledes, at de til de forskjellige Afdelinger henhørende ikke komme imellem hverandre.

Skulde der imellem Vognene opstaae saadan Uorden, at Udleveringerne i Magasinet derved forsinkes eller standses, er Magasinformalderen henviist til at forlange af Commandanten paa Stedet, at han sørger for Ordens Tilveiebringelse.

Hvor ingen Commandant maatte være ansat, har Brigaden at designere den Officeer, som

for Magasinets Vedkommende skal træde i hans Sted.

§ 58.

Til den videre Uddeling af Naturalforpleiningsgjenstande skal hvert Compagni være forsynet med:

- 1 Bismar,
- 1 Skjeppemaal,
- 1 Fjerdingskarmaal,
- 1 Pottemaal,
- 1 Pæglemaal,
- 3 Sække til Gryn, Ærter eller Riis,
- 1 mindre do. til Salt,
- 1 Øxe og 1 Slagtekniv,
- 1 Fad af passende Størrelse til Brændeviin,
- 1 Tragt,

og hver Escadron eller Batteri endvidere med:

- 1 $\frac{1}{2}$ Tøndemaal og
- c. 20 Sække til Havre.

e. Udlevering og Modtagelse i Magasinet.

§ 59.

Kun een Afdeling ad Gangen tilstedes Adgang til Udleveringsstedet. Paa dette har enhver Tilstedeværende at rette sig efter de Forlangender, Magasinformalderen maatte gjøre med Hensyn til Ordens Overholdelse og hurtig Expedition.

§ 60.

Aflleveringen skal skee ved Magasinets Folk, Modtagelsen og Paalæsningen ved det mødende Commando, som er pligtig til hurtigst muligt at føre det Modtagne ud af Magasinet.

§ 61.

Requisitionen afliveres strax ved Ankomsten til Magasinforvalteren, som derpaa strax har at tegne med sit Navns Underskrift Klokkeslettet, da Commandoet med Vognene er indtruffet, ligesom Føreren senere har at tegne derpaa, ligeledes med sit Navns Underskrift, Klokkeslettet naar han er expederet.

Saaframt da noget utilbørligt Ophold er skeet, har den Klagende strax i den anden Parts Nærværelse at bemærke dette og den formeentlige Aarsag dertil paa Qvitteringen. Uden Iagttagelse heraf vil siden ingen Klage over Forsinkelse blive antagen.

I Tilfælde af Uenighed om Klokkeslettet, noteres dette efter begge Parters Uhre.

f. Varernes Beskaffenhed.

§ 62.

Modtageren har, før nogen Gjenstand bringes ud af Magasinet, at forvise sig om dens tilbørlige Beskaffenhed. Denne bedømmes efter de Regler, som findes anførte i Bilag C.

§ 63.

Saaframt nogen Gjenstand er bragt ud af Magasinet, ophører Berettigelsen til at gjøre Indvendinger mod dens Beskaffenhed, og ville saadanne udleverede Varer ingensinde igjen blive modtagne eller ombyttede i Magasinerne.

§ 64.

Saaframt Føreren af Commandoet (cfr. § 55) finder, at der er Anledning til at negte Modtagelsen af de tilbudne Varer, og Magasinforvalteren ikke er enig med ham heri, har hiin, saaframt Divisions-Intendanturens Afgjørelse ikke strax kan erholdes, at henvende sig til Stedets Commandant, eller den af Brigaden, som fornævnt, designerede Officeer, som, i Forening med en af Forvalteren dertil udvalgt, paa Stedet boende, retsindig og kyndig Mand, strax afgjør, om de omhandlede Varer bør modtages eller ikke. Kunne disse ikke blive enige, vælge de en Opmand, ved hvis Afgjørelse Sagen da skal beroe.

9. Regnskabsvæsenet.

§ 65.

For alle her nævnte Forpleiningsgjenstande, som Afdelinger maatte modtage enten fra Magasiner, militaire eller civile Autoriteter, eller som de muligen undtagelsesviis maatte have indkjøbt, have de at gjøre fuldstændig Rede og Rigtighed

ved Regnskaber, som skulle indsendes til samme Tid og til samme Autoritet som Penge-Regnskaberne.

§ 66.

Den ved enhver Troppeafdeling ansatte Intendant er pligtig til at aflægge fornævnte Regnskab; ved de Afdelinger, der ikke ere forsynede med Intendant, aflægges det af vedkommende regnskabspligtige Officerer.

a. For Magasingjenstande.

§ 67.

I et særegt Regnskab bliver for hver Dag, Magasingjenstande (d. e. alle de fornævnte, med Undtagelse af det hos Qvarteerværten anviste Middagsmaaltid) udleveres, at optage nøiagtig Forklaring om:

- a) naar de ere modtagne,
- b) fra hvilket Magasin eller hvilken Civil-Autoritet m. fl.,
- c) for hvilken eller hvilke Dage de modtagne Gjenstande skulle tjene som Forpleining,
- d) Afdelingens Styrke,
- e) efter hvilken § i dette Reglement Portionen eller Rationen er beregnet,
- f) Størrelsen af enhver af de specificerede Qvanta.

§ 68.

Under Styrken bliver at medregne de Officerer, som maatte modtage Naturalier, men i For-

pleiningsregnskabet Anmærknings-Rubrik noteres, hvormange Officerer der maatte være indbefattede under Styrken.

b. For Bespiisningsgodtgjørelsen til Qvarteerværterne.

§ 69.

For den rigtige Erlæggelse af den Betaling, som skal udredes for det hos Qvarteerværterne requirerede og anviste varme Middagsmaaltid, bliver altid den vedkommende Troppeafdeling selv ansvarlig, og som Følge deraf ogsaa for hele Regnskabet over de i saa Henseende udredede Summer, hvilket Regnskab maa være behørigt documenteret med de vedkommende civile Autoriteters (By- eller Herredsfogdens, Sognefogdens) Qvitteringer.

§ 70.

Det paaligger den Høistcommanderende ved enhver Troppeafdeling inden hver Maanedes Udgang, eller i Tilfælde af Cantonnementsforandring saavidt muligt betimeligt forinden Afmarchen, at tilstille Øvrigheden paa Stedet en Liste in duplo, affattet summarisk, over den Styrke, der har været bespiist, og den Godtgjørelse, som derfor skal erlægges (Bilag B. d), samt at foranstalte Beløbet udbetalt af Troppeafdelingens Kasse ved Præsentationen af det ene Exemplar af Listen med Øvrig-

hedens derpaa tegnede Qvittering. Ønsker vedkommende civile Autoritet Afregning for kortere Tidsrum, skal saadan gives for 10 eller 5 Dage ad Gangen. Skeer Opbrudet saa hurtigt, at Betalingen ikke forinden Afmarchen kan erlægges, bliver i alt Fald den civile Øvrighed at tilstille den formeldte Liste over, hvormange Mand der i det forløbne Tidsrum have været indquarterede og bospiste hos deres Værter, uden at Betaling derfor er erlagt, for at Øvrigheden senere kan gjøre Fordringen gjældende.

BILAGE.

Bilag A. til § 27.

Spisereglement for Syge.

Fuldkost.

Frokost: Hver Morgen: 50 Qv. Rugbrød med 3 Qv. Smør samt 1 Pægl varm Mælk.

Middagsmad: Søndag, Tirsdag, Torsdag og Fredag: 1 Pot Kjødsuppe, kogt paa $62\frac{1}{2}$ Qv. Oxekjød, som efter Kogningen udveies med 32 Qv. skjært Kjød uden Sener og Been. Til Suppens Jevning $\frac{1}{60}$ Otkr. Bankebyg, $\frac{1}{40}$ Skp. Kartoffler. Grønt og Salt efter Fornødenhed. Mandag, Onsdag og Lørdag: $\frac{3}{4}$ Pot Vandgrød med 3 Qv. Smør og 1 Pægl Mælk eller Øl; til Eftermad 25 Qv. kogt Kjød, brunet med 3 Qv. Smør, samt Kartoffler. Til hvert Middagsmaaltid $37\frac{1}{2}$ Qv. Rugbrød.

Mellemmad: Kl. 4 Eftermiddag: 50 Qv Rugbrød med 3 Qv. Smør samt $\frac{1}{2}$ Pot Øl.

Aftensmad: Kl. 7: $\frac{1}{2}$ Pot Grød med 3 Qv. Smør.

Mellemkost.

Frokost: Hver Morgen: 20 Qv. Sigtebrød med 3 Qv. Smør samt 1 Pægl varm Mælk.

Middagsmad: Søndag og Torsdag: $\frac{3}{4}$ Pot Havresuppe med $\frac{1}{40}$ Pot Vinedike og 5 Qv. Puddersukker; til Eftermad fersk Fisk med 3 Qv. Smør.

Mandag, Onsdag og Lørdag: $\frac{3}{4}$ Pot Kjødsuppe, kogt paa 50 Qv. Oxekjød, med Bankebyg, Kartofler og Grønt, uden Kjød. (Kjødet anvendes til Fuldkostpatienterne).

Tirsdag og Fredag: $\frac{1}{2}$ Pot Øllebrød af Sigtebrød med 5 Qv. Puddersukker.

Til hvert Middagsmaaltid: 20 Qv. Sigtebrød, hvortil Tirsdag og Fredag gives 3 Qv. Smør.

Mellemmad: Kl. 4 Eftermiddag: 20 Qv. Sigtebrød med 3 Qv. Smør samt $\frac{1}{2}$ Pot Øl.

Aftensmad: Kl. 7: $\frac{1}{2}$ Pot Grød med 3 Qv. Smør.

Feberkost.

Morgen: 1 Pægl The, tillavet med Mælk og Sukker, eller 1 Pægl varm Mælk.

Middag: $\frac{3}{4}$ Pot Grynssuppe eller Frugtsuppe med, om ønskes, $\frac{1}{40}$ Pot Vinedike og 5 Qv. Puddersukker afvejlende med

$\frac{1}{2}$ Pot Byggryns-Vandgrød med 3 Qv. Smør og 1 Pægl Mælk eller Øl, og til Eftermad Fisk eller undtagelsesviis Fricassee.

Daglig $\frac{1}{2}$ Franskrød og 2 Tvebakker.

Fersk Havresuppe, Rugmeelsuppe eller afsiet Bygsuppe leveres alle Patienter, saameget som Lægen finder tjenligt.

De Patienter, som ikke kunne nyde nogen af de forestaaende Diætsorter, opføres paa Dag-sedlen under en ny Rubrik: »Uden Kost«.

Forøvrigt bortfalder al Ordination af til-lavede Extraspisser, saa at de Extra-Artikler, som kunne reqvireres, indskrænke sig til: Viin, Øl, Riisvand, Mælk, Spegesild, Citroner, Appelsiner, Edike, Æg og Hvedebrød, foruden hvad der ud-fordres til medicinsk Brug.

Bilag B. a. til § 38.

Requisition paa Brød fra

til

Brigades Magasin.

	Termin.		Antal Mand.		Antal Portioner.	Blødt Brød. Pd.	Biscuit. Pd.
	fra og med	til og med	Menge	Officerer			
Summa							

Mødt i Magasinet Kl.
Expederet i Magasinet Kl.

Qvitteres.

Bilag B. b. til § 38.

Requisition paa Fourage fra

til

Brigade-Magasin.

Termin.	Antal Heste.	Antal Rationer.		Rationens Størrelse.			Udgjør.		
		Egne Heste.	Tjenst- heste.	Havre	Hø	Halm	Havre	Hø	Halm
fra og til og med	til og med			Skp.	Pd.	Pd.	Tdr. Sk.	Pd.	Pd.
Summa									

Mødt i Magasinet. Kl.
Expederet i Magasinet Kl.

Qvitteres.

Bilag C. (til § 62).

Naturaliernes Beskaffenhed.

§ 1.

Foruden de almindelige Egenskaber, som kunne fordres ved alle enten til Magasinerne eller af disse til Tropperne leverede Varer, nemlig: at de maae findes i en fuldkomment sund eller ubedærvet Tilstand, og at de maae være af samme Godhed som Handelsvarer i Almindelighed, naar ikke Nøden skulde tvinge til at modtage slettere, bliver om hver Varesort i Særdeleshed at bemærke:

§ 2.

Blødt Rugbrød skal være tilberedt af usigtet Rugmeel alene, godt gjennembagt, maa hverken være deiget eller kleget, eller forbrændt eller løst fra Skorpen. Det maa i Reglen ikke udleveres før 24 Timer efter at være udtaget af Ovnene og ikke være over 5 Dage gammelt. Brød, som endog kun har begyndt at blive oret eller muggent, maa ikke udleveres. Heller ikke maa Brød udleveres i en af Regn saa fugtig Tilstand, at Skorpen har begyndt at opløse sig.

Saavidt Forbagingen tillader det, vil det blive udleveret i Stykker à 3 Pd., ellers à 6 eller $7\frac{1}{2}$ Pd.

§ 3.

Biscuit skal være udbagt af ublandet Hvedemeel, som kun behøver 1 Gang at være gaaet gjennem Sigten. Den skal ved Udleveringen være haard, men sprød, og maa ikke være fugtig, oret, muggen eller ormædt.

Sædvanlig forbares den i runde og flade Skiver à $\frac{1}{4}$ Pd. pr. Stk., men om ogsaa flere Stykker maatte være gaaede itu, skal den dog modtages efter Sækkenes fulde Vægt til Udleveringstiden.

§ 4.

Rugmeel maa være tilstrækkeligt fint malet, saa at ingen Del af Kornet er heelt. Det bedømmes dels efter Øiesyn, navnlig at der ikke er iblandet Klid, som ikke henhører til den formalede Rug, dels efter Lugt og Smag, at det ikke er oret eller muggent. Det paasees nøie, navnlig ved at lade det løbe gjennem Fingrene, at det ikke er fugtigt, hvorved da især bør paagtes, at det ikke har samlet sig i Kager. For at overbevise sig om, at der ikke er blandet Sand i Melet, holder man noget i et Glas med Vand, rører det langsomt om og holder Vandet med Melet af, hvorefter Sandet vil være faldet tilbunds. Ogsaa kan man overbevise sig derom ved at bringe det mellem Tænderne.

§ 5.

Rugens Godhed lader sig i Almindelighed bedst bedømme efter dens Vægt: 1 Td. god Rug

bør ikke veie under 200 Pd. Jo mere meelholdig og jo mindre tykskaldet den er, desto bedre. Den bør aldrig modtages uden at være saa tør, at den strax kan formales, og maa selvfølgelig være tilbørlig godt rensed.

§ 6.

Gryn skulle enten være hele eller halve, vel afskallede Byggryn, saa lidt som muligt medele, støvede eller blandede med andre Sædarter. Det er, navnlig ved Smagen, at iagttage, at de ikke ere mugne eller befængte med Midder.

§ 7.

Ærter skulle være lyse og haarde, ikke tykskallede, Kogærter, hvilket vel ikkun sikkert kan erfares ved at koge dem (altid i blødt Vand), men dog ogsaa kan prøves deels ved at komme dem i et Glas med Vand, hvor de ved at kastes ned skulle give smaa Vandbobler over sig, deels ved at tygge dem, da de maae findes seige og ikke springe under Tænderne. Ærter, der ere over 2 Aar gamle, maae ikke modtages. Iøvrigt maa det iagttages, at de ikke formeget ere ormædte og blandede med visne eller fremmede Korn — ganske kan det ikke undgaaes — at de ei ere spirede eller mugne, men meelholdige og egale, samt at de ere tilbørlig tørre, hvilket let sees ved at lade dem rulle i Haanden.

§ 8.

Riisgryn skulle være storkornede, tørre, støvfrie, rene, uden ubehagelig Lugt og suur eller salt Smag.

§ 9.

Klipfisk skal være tørre, godt tilvirkede og vel afnakkede Handelsvarer.

§ 10.

Ferskt Oxekjød skal leveres af fedede Oxer eller Qvier. Køer maae kun i Nødsfald antages til Slagtning; Tyre eller Buller slet ikke.

Forsaavidt det kan skee, maa Kjødets ikke tages til Tilberedning før i det mindste 24 Timer efter Slagtingen. Tegn paa, at Kjødets er godt, er, at det er af lys Farve og at Talgen er hvid. Halskjødets, saavidt det er gennemtrukket af stærknet Blod, og Benene, rigeligt 4 Tommer over Skankerne, skulle afhugges og ikke uddeles, ligesaa lidt som Hoved, Indvolde eller Talg.

§ 11.

Saltet Kjød og Flesk prøves bedst ved at stikke en reen Kniv ind ved Benene. Modtager Knivsbladet en syrlig eller stinkende Lugt, er det Tegn til Bedærvelse. Iøvrigt vil allerede det, at ved en Tøndes Aabning, Lagen findes at være flydt bort eller blødig, give Mistanke om Bedærvelse. Med Kjødets og Flesket maa ikkun følge de naturlige Been, der henrøre til det nedsaltede

Kreatur eller Sviin. Been, som ikke henhøre til Kjødet, negtes Modtagelse. Flesk maa ikke indeholde blot Fedt, men heller ikke være for magert. Flesk af Orner, hvilket kjendes paa den tykke Svær, maa ikke modtages. Nysaltet Kjød og Flesk maa foretrækkes for ældre. Leverancen skeer i Tønder, og hvis i en saadan blot enkelte Stykker findes cassable, cassetes hele Tøndens Indhold.

§ 12.

Om røget Flesk gjælder i det Væsentlige hvad der er anført om saltet Flesk, kun vil her allerede det, at det er lidet eller lyst røget, give Formodning om Bedærvelse. Tyndt Flesk maa ikke antages.

Iøvrigt maa Flesket være haardt og det Fede saavel haardt og fast som hvidt. I Sommertiden ville Springere let sætte sig i Flesket, men da de kun ere Tegn til Bedærvelse paa det Sted, hvor de findes, vil dette kunne bortskjæres, uden at derfor hele Stykket behøves cassetet.

§ 13.

Brændevinen maa være reen eller ublandet Kornbrændeviin, af ikke under $7\frac{1}{2}$ Graders Styrke efter Spendrup. Den maa være af reen, fuselfri Smag og fuldkomment farveløs. Har et Fad ligget længe stille, gjør man vel i med en Stok at røre om i det før Uddeling deraf begynder, da Geisten holder sig til Overfladen.

§ 14.

Havren skal i Almindelighed være af den gule, hvoraf en Tønde ikke maa veie under 132 Pd. dansk. Det maa navnlig paasees, at den er vel rensset saavel for Støv og anden Ureenlighed som for fremmede Sædearter. Kornene maae være lyse og haarde, og naar de overbides ikke efterlade nogen bitter eller bedsk Smag; ei heller maae de være for smaa eller besatte med lange tynde Spidser. Havren maa have en sund, ikke skimlet eller muggen Lugt og løbe let mellem Fingrene.

I Mangel af guul Havre kan ogsaa den graa eller sorte Havre leveres, hvilket da sædvanligt vil skee blandet med guul, saa at hver Tønde ikke kommer til at veie mindre end ovenanførte 132 Pd.; men maa den gives ublandet, vil Rationen være at forstørre i Forhold til fornævnte Vægt. Derimod bør Marskhavre ingensinde modtages eller uddeles.

§ 15.

Hø maa helst være Haardbundshø; men ogsaa Enghø og de forskjellige kunstige Græsarter, saasom Kløver, Thimothei, m. v., kunne modtages, naar de ikke udgjøre over Halvparten af Leverancen. I Nødsfald maae selv disse sidstnævnte Høsorter modtages uden at være blandede med Haardbundshø, fremfor at tye til andre Substitutioner.

Alt Hø maa være godt høstet og friskt; fugtigt Hø kan kun modtages, naar man har Vished

for, strax at kunne bruge det, muggent slet ikke. Mose- og Stærhø samt Ukrudt, Siv og deslige maa i alt Fald kun i meget ringe Mængde være iblandet Høet, som i Reglen heller ikke maa være af andet Slet. Nyt Hø maa ikke modtages før Midten af October Maaned. Høet skal saa vidt muligt være bundet i 10 Pd.s Bundter.

§ 16.

Halm til Hestefoder maa fortrinsviis være Rughalm, dog kan ogsaa Havre- og Byghalm antages.

Halm til Strøelse kan ogsaa leveres af Hvedehalm, og

Halm til Leirstraa skal fortrinsviis leveres af Hvedehalm.

Al Halm maa være tør, og maa det navnlig, forsaavidt den skal bruges til Foder, paasees, at de Græsarter, hvormed den maatte være blandet, ere fuldkomment tørre og ikke for stride. Maskintærsket Halm bør, saavidt muligt, kun modtages for at anvendes til Strøelse.

Halmen skal være bunden i 16 Pd.s Bundter.